

vil faa Betydning baade for Sjællændere, Fynboere og Jyder, idet der ved dette Dobbeltspor skabes en tilstrækkelig god Forbindelse mellem de forskellige Landsdele. Derfor har jeg fundet Anledning til at protestere mod de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem for Bræstrup.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Naar det ærede Medlem for Svendborg (W. Neergaard) har opfattet mine Udtalelser overfor ham som Udtryk for Vrede, saa gør det mig ondt. Det beror paa en Misforstaaelse, dertil har jeg ingen Ret, og det har hverken sagligt eller personligt været min Hensigt. Jeg tror for Resten ogsaa, at de Udtryk, jeg brugte: „vemodig“ og „trist“, viste, at det var andre Følelser, der laa bagved, hvad jeg sagde.

Det ærede Medlem vil nu hævde, at han i Virkeligheden ikke har sagt andet, end hvad det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) havde sagt om det Princip, der ligger til Grund for Værdistigningsafgiften. Hvis det ærede Medlem virkelig havde Ret deri, vilde det være Udtryk for, at det ærede Medlem for Thisted havde tilegnet sig en Taleform, som vi ellers kun ere vant til at se hos Mænd som Talleyrand, Macchiavelli og Ignatius Loyola. Jeg vil derfor antage, at hvis det ærede Medlem for Thisted ikke i Dag ved Sygdom havde været forhindret fra at være til Stede, vilde han selv have nedlagt en alvorlig Indsigelse mod en saadan Paastand fra det ærede Medlems Side. Sagen er jo nemlig den, at det, som det ærede Medlem for Svendborg har hævdet, og som jeg saa bestemt og stærkt, som jeg har gjort, har protesteret imod, er dette, at for saa vidt Værdistigningsafgiften gaar udover Frivilligheden, er den Ekspropriation, saa er den i Strid med Grundlovens § 82. Ja, jeg fremhævede ganske vist, at det ærede Medlem paa et enkelt Punkt sagde sig selv imod, men dette var dog Hovedsagen for ham, og det har det ærede Medlem for Thisted ikke sagt et Ord om, og jeg kan ikke tænke mig Muligheden af, at hans Udtalelser vare saaledes at forstaa. Han har ytret sin Tilslutning til mit Princip, som ikke er Frivillighed, men Beskatning. Jeg henviser til hans Udtalelser i Tidenden, jeg skal ikke læse dem op her.

Naar det ærede Medlem saa videre spørger mig, om man da i Tyskland, hvor man har Værdistigningsafgiften, er enig

med mig i det, som ligger os imellem, vil jeg sige: Ja, ubetinget. De Regler, man følger i Frankfurt am Main og Köln, og som nu have taget Fart over hele Tyskland i Henhold til en over 10 Aar gammel Lov, som bemyndiger Kommunerne til at indføre noget saadant, ere højst forskellige fra mit Forslag med Hensyn til Forfaldstiden for Afgiften, dennes Størrelse og Beregningen deraf, men naar man alligevel dér tager den som en Skat, som Grundejeren maa udrede, enten han vil eller ej, saa ere vi ved det, som er fælles for det ærede Medlem for Thisted og mig, men hvor det ærede Medlem for Svendborg hylder de reaktionære Anskuelse, som jeg før omtalte.

Naar det ærede Medlem endvidere talte om, at jeg ikke havde modbevist hans Paastand om, at dette her var et socialistisk Princip, saa kan han jo have Ret deri. Jeg fremhævede, at jeg ikke havde min Kærlighed til denne Tanke fra noget socialistisk Program, men det skal jeg ikke dvæle ved. Thi jeg fremhævede, hvad der for mig er Hovedsagen, at det er et retfærdigt Princip, og saa er det mig for Resten uendelig ligeegyldigt, hvad man kalder Princippet; finder jeg det blot retfærdigt, tager jeg imod det, slutter mig til det eller bringer det frem, naar og hvor jeg har Lejlighed dertil, saa maa det ærede Medlem godt for mig kalde det, hvad han vil.

Jeg vil dernæst henvende en Slutningsbemærkning til det ærede Medlem for Nakskov (L. Reventlow): Jeg erkender, at de seneste Dages Erfaringer med Hensyn til Trafikhindringer mellem Masnedø og Orehoved indeholde for os alle et alvorligt Memento med Hensyn til denne Overfart, og jeg tvivler ikke om, at det ogsaa vil blive opfattet saaledes, naar vi, hvad jeg haaber vil ske, inden alt for længe komme til at drøfte dette Spørgsmaal nærmere.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

W. Neergaard: Jeg takker den højtærede Minister for Oplysningerne om, hvorledes Spørgsmaalet om Skat paa Værdistigning er ordnet i Tyskland. Den højtærede Minister gav mig altsaa Ret i, at i Tyskland gaar man ikke til den almindelige Værdistigningsskat, der er Tale om i dette Forslag. Man holder sig kun til en Værdistigningsskat, naar Stigningen